Instanța de fond: Judecătoria *****, sediul Centru (jud. Victor Sîrbu)
Dosarul nr. 3a-1983/25 (2-23018421-02-3a-12062025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

09 decembrie 2025 mun. *****

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela
Grefier Zabulica Ionela

Judecînd în şedinţă închisă, cererea de apel declarată de ***Basalin Oleg*** asupra hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 04 martie 2025, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Basalin Oleg către Inspectoratul General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice de a emite act administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 06 februarie 2023, Basalin Oleg a depus acțiune în contencios administrativ către Inspectoratul General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea autorității publice de a emite act administrativ individual favorabil..

În argumentarea acțiunii a menționat că, prin decizia nr. *****din 01 noiembrie 2022 emisă de Direcția azil și integrare (DAI) a Biroului migrație și azil, a fost decisă neacordarea lui Basalin Oleg a protecției umanitare conform art. 19 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, decizia i-a fost comunicată la 05.01.2023.

Menționează Basalin Oleg că este născut în Germania, dar este cetățean al Federației Ruse și aplecat legal din Federația Rusă în Republica Moldova la 15.01.2017. A locuit pe teritoriul Republicii Moldova din anul 2017 până în prezent în baza permisului de ședere pentru reîntregirea familiei cu mama sa,

cetățeană a Republicii Moldova. În luna martie mama sa a decedat și de aceia nu mai are posibilitate în continuare să prelungească sau să obțină permis de ședere

Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamantul a invocat în cadrul interviului că în țara de origine este pericol pentru viața și libertatea sa și că a fost urmărit în Federația Rusă din anul 2011 până în anul 2016. Totodată, reclamantul consideră că în acea perioadă asupra sa au avut loc și tentative de omor. Reclamantul consideră că a fost otrăvit cumulativ. Motivul pentru care este urmărit de organele de forță din Federația Rusă este că în anul 2010 a semnat o petiție „Rusia fără Putin" și a lăsat un comentariu împotriva autorităților statale din Rusia. Această acțiune politică a fost organizată de oponentul Kasparov. În 2014 a mai semnat o petiție anti militară, criticând acțiunile Rusiei față de Ucraina.

Indică reclamantul că, referitor la faptul că era urmărit pe teritoriul Federației Ruse, solicitantul s-a adresat la FSB și procuratură și a primit răspuns de la FSB, care l-a redirecționat la poliție, de la care a primit un răspuns formal. Basalin Oleg a menționat că în anul 2022, la fel a semnat o petiție a colaboratorilor de știință și jurnaliști de știință pe site-ul unei edituri științifice „Troițkii Variant", pe site-ul partidului „Iabloko" și „Change.org" care condamnă acțiunile Rusiei față de Ucraina

Un alt motiv pentru care Basalin Oleg a solicitat azil este că în Republica Moldova are casă, aici și-a înmormîntat părinții, dar de lucrat, muncește de la distanță pentru editura științifică „Poisk".

La fel, Basalin Oleg susține că și pe teritoriul RM la fel a fost urmărit și a apelat la poliție, nu dorește și nu poate să se întoarcă în țara de origine, pentru că îi este frică să nu fie arestat sau omorât, deoarece se află în opoziție față de autoritățile de stat, deschis condamnă acțiunile Federației Ruse asupra Ucrainei, motiv din care ar fi urmărit de Serviciul de Securitate al Federației Ruse.

Concluzionează reclamantul că, în decizia contestată lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii sale de azil, prevăzută de art. 42 al Legii 270, cât și informații precise și actualizate din surse diferite despre situația generală din țara de origine, impuse de art. 43, dar și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în virtutea prevederilor art. 48 al aceleiași Legi 270.

Reclamantul în baza celor menționate, solicită:

- anularea deciziei Direcției azil și integrare a Biroului migrație și azil nr. *****din 01.11.2022, ca ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii;

- a obliga Direcția azil și integrare a Biroului migrație și azil să-i acorde protecție internațională lui Basalin Oleg.

<u>Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului.</u>

Prin hotărîrea Judecătoriei ** (sediul Centru) din 04 martie 2025, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Basalin Oleg către Inspectoratul General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei Direcţia azil şi integrare a Biroului migraţie şi azil nr. *****din 01.11.2022, sa respins ca neîntemeiată.***

<u>Verificarea admisibilităţii apelului.</u>

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 07 martie 2025, avocatul Șpac Rodica acționând în interesele lui Basalin Oleg a depus apel nemotivat asupra hotărârii Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 04 martie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că, la caz hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 04 martie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 07 martie 2025, prin urmare Completul judiciar constată că, apelul declarat a fost depus în interiorul termenului legal.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, materialele cauzei atestă că hotărîrea motivată a fost comunicată reclamantului la 02 iunie 2025 (f.d.85), iar motivarea apelului a fost depusă la 18 iunie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

<u>Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel.</u>

În susținerea apelului, reprezentantul apelantului, a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse în acțiunea depusă. A solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii formulate.

<u>Argumentele părții intimate vis a vis de apelul declarat:</u>

Prin referința depusă, partea intimată Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea apelului declarat de Basalin Oleg cu menținerea hotărârii

primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

<u>Argumentele participanţilor invocate în cadrul judecării apelului:</u>

Apelantul Basalin Oleg, în ședința instanței de apel a susținut integral argumentele indicate în motivarea apelului, a solicitat admiterea acestuia în sensul formulat.

Reprezentantul părții intimate Inspectoratul General pentru Migrație, Nestor-Artur Tașlîc, în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului declarat de Basalin Oleg pe motivele invocate în referința depusă, cu menținerea hotărîrii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Reprezentantul apelantului, avocatul Șpac Rodica, în şedinţa instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deşi a fost înştiinţată legal despre locul, data şi ora examinării cauzei, despre motivele neprezenței nu a informat instanța de apel, nu a înaintat cerere de amânare a ședinței sau de examinare în lipsa sa, motiv din care, pornind de la reglementările art.28 lit. d); 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absenţa acesteia.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru concluzionează că apelul declarat de Basalin Oleg este neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei *** (sediul Centru) din 04 martie 2025, din următoarele considerente.**

<u>Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:</u>

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispozițiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de instanţa de fond, denotă următoarea situaţie;

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei atestă că, la 15 aprilie 2022, Basalin Oleg a depus la Biroul de migrație și azil cerere prin care a solicitat acordarea de azil pe teritoriul Republicii Moldova (f.1-4, dosar administrativ).

La 14 iunie 2022, a fost întocmită nota de inverviu cu solicitantul de azil Basalin Oleg (f.5-8, dosar administrativ).

La 01 noiembrie 2022, de către Direcția azil și integrare a IGM, a fost emisă Decizia nr. 6113/22/DAI, prin care, urmare a examinării cererii de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, s-a decis respingerea cererii de azil (f.d.8).

Decizia de respingere a cererii de azil a fost adusă la cunoștință reclamantului la 05 ianuarie 2023 (f.d.9).

Astfel, nefiind de acord cu decizia nominalizată, la 06 februarie 2023, Basalin Oleg a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Referitor la admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1)O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

La caz, identificând obiectul acțiunii – anularea Deciziei Direcția azil și integrare a Inspectoratului General pentru Migrație nr. *****din 01 noiembrie 2022 cu privire la respingerea cererii de azil și obligarea Direcția azil și integrare a IGM de a acorda reclamantului protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova - Completul judiciar menționează că la caz – conform reglementărilor art. 206 alin.(1) lit. b) Cod administrativ, obiectul examinării îl reprezintă o acțiune în obligare, limitele controlului judiciar fiind realizat în conformitate cu art. 225; 224 alin.(1) lit.b) Cod administrativ.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială î-şi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii, sediul autorității publice pîrîte, precum și avînd în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei ***** (sediul Centru), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

(2) O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel statuează că, decizia Direcției azil și integrare a Inspectoratului General pentru Migrație nr. *****din 01 noiembrie 2022, contestată de reclamant, prin prisma art. 10 și 11 Cod administrativ, reprezintă act administrativ individual defavorabil acestuia.

Articolul 163. *Neefectuarea procedurii de examinare a cererii prealabile*

Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Conform art. 61 alin. (1) al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova*, deciziile Direcţiei azil şi integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.*

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, ***dacă legea nu prevede altfel****. Acest termen începe să curgă de la:*

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Decizia Direcției azil și integrare a a Inspectoratului General pentru Migrație nr. *****din 01 noiembrie 2022 a fost comunicată lui Basalin Oleg la 5 ianuarie 2023 (f.d.9).

Prezenta acțiune a fost depusă în instanța de contencios administrativ la 06 februarie 2023.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea în obligare înaintată de Basalin Oleg a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, cu respectarea și a altor condiții de admisibilitate, considerent din care, instanța de fond corect a concluzionat asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiunea în contencios administrativ.

<u>Referitor la fondul acțiunii.</u>

Prevederi relevante ale Codului administrativ sunt următoarele:

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Fiind învestită cu soluționarea cauzei ca instanță de fond, Judecătoria ***** (sediul Centru), prin hotărîrea din 04 martie 2025, a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Basalin Oleg împotriva Inspectoratului General pentru

Migrație cu privire la anularea deciziei Direcției azil și integrare a Inspectoratului General pentru Migrație nr. *****din 01 noiembrie 2022.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru susține ca fiind legală soluția primei instanțe, iar în argumentarea poziției sale reține următoarele.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ (în vigoare la data inițierii procedurii administrative):

Constituția RM:

Articolul 19. Statutul juridic al cetăţenilor străini şi al apatrizilor

(1) Cetăţenii străini şi apatrizii au aceleaşi drepturi şi îndatoriri ca şi cetăţenii Republicii Moldova, cu excepţiile stabilite de lege.

(3) Dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova, nr. 200 din 16.07.2010:

Articolul 1. Domeniul de reglementare

Prezenta lege reglementează intrarea, aflarea şi ieşirea străinilor pe/de pe teritoriul Republicii Moldova, acordarea şi prelungirea dreptului de şedere, repatrierea, documentarea acestora, stipulează măsuri de constrîngere în caz de nerespectare a regimului de şedere şi măsuri specifice de evidenţă a imigraţiei, în conformitate cu obligaţiile asumate de Republica Moldova prin tratatele internaţionale la care este parte.

Articolul 3. Noţiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

străin – persoană care nu deţine cetăţenia Republicii Moldova sau care este apatrid;

autoritate competentă pentru străini – autoritate administrativă, subordonată Ministerului Afacerilor Interne, care asigură implementarea prevederilor prezentei legi, a politicilor publice, exercitând atribuţii în domeniul integrării străinilor, al readmisiei în conformitate cu acordurile bilaterale, al azilului, precum şi alte atribuţii stabilite prin actele normative şi tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 6. Condiţiile de intrare a străinilor pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care întrunesc următoarele condiţii:

a) posedă un document de călătorie valabil, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu se prevede altfel;

b) posedă viză acordată în condiţiile prezentei legi sau, după caz, permis de şedere valabil ori buletin de identitate pentru refugiaţi sau pentru beneficiarii de protecţie umanitară, dacă prin tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu s-a stabilit altfel;

c) prezintă documente care justifică scopul intrării şi fac dovada existenţei unor mijloace corespunzătoare atît pentru întreţinere pe perioada şederii, cît şi pentru întoarcere în ţara de origine sau pentru tranzit către un alt stat în care există siguranţa că li se va permite intrarea;

d) prezintă garanţii că li se va permite intrarea pe teritoriul statului de destinaţie sau că vor părăsi teritoriul Republicii Moldova, în cazul străinilor aflaţi în tranzit;

e) nu sînt incluşi în categoria străinilor împotriva cărora s-a instituit măsura interdicţiei de intrare în Republica Moldova conform art.9 sau care au fost declaraţi indezirabili conform art.55;

f) nu prezintă pericol pentru securitatea naţională, ordinea şi sănătatea publică;

g) nu a fost instituit un consemn nominal de nepermitere a intrării în Republica Moldova.

Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008:

Articolul 3. În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

azil – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat şi acordîndu-i protecţie umanitară, protecţie temporară sau azil politic;

cerere de azil – manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicită o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

procedură de azil – totalitate a actelor şi acţiunilor îndeplinite, precum şi activităţilor desfăşurate de autorităţile competente, în vederea acordării unei forme de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova;

protecţie umanitară – formă de protecţie acordată, conform art.19, cetăţeanului străin sau apatridului din alte motive decît cele prevăzute de Convenţia de la Geneva din 28 iulie 1951;

protecţie internaţională – statut de refugiat şi statut conferit prin protecţie umanitară, definite la art.17 şi 19;

solicitant sau *solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluţionată încă prin decizie irevocabilă;

statut de refugiat – formă de protecţie, recunoscută de Republica Moldova, a cetăţeanului străin sau apatridului care întruneşte condiţiile prevăzute în Convenţia privind statutul refugiaţilor, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, precum şi în Protocolul privind statutul refugiaţilor din 31 ianuarie 1967.

Articolul 16. Formele de protecţie

În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie: a) statutul de refugiat; b) **protecţie umanitară**; c) protecţie temporară; d) azil politic.

Articolul 17. Statutul de refugiat

(1) Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.

Articolul 19. Protecţia umanitară

Protecţia umanitară se acordă străinului care nu îndeplineşte condiţiile pentru recunoaşterea statutului de refugiat, dar în a cărui privinţă există motive serioase şi întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în ţara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art.45 alin.(3) şi nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu doreşte să obţină protecţia respectivei ţări.

Articolul 41. Accesul la procedură

Autorităţile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui străin, aflat pe teritoriul Republicii Moldova sau la frontiera de stat, din momentul manifestării de voinţă, exprimată în scris sau verbal, din care să rezulte că acesta solicită protecţia statului Republica Moldova.

Articolul 42. Rolul activ

(1) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt şi de drept care ar putea conduce la soluţionarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menţionată expres în cererea de azil sau în plîngere.

(2) La soluţionarea cererilor de azil, autorităţile competente au obligaţia să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

(3) În vederea îndeplinirii obligaţiilor prevăzute la alin.(1) şi (2), autorităţile competente să soluţioneze cererile de azil pot solicita expertize, consulta experţi, efectua verificări referitoare la identitatea solicitanţilor, în condiţiile legislaţiei în vigoare.

Articolul 44. Beneficiul dubiului

Atunci cînd o parte din motive sau cînd toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecţie, nu sînt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă beneficiul dubiului dacă sînt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-şi susţine cererea de azil;

b) toate elementele relevante aflate la dispoziţia solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;

c) declaraţiile solicitantului sînt considerate coerente şi plauzibile şi nu sînt contrazise de informaţiile din ţara de origine, relevante pentru cazul acestuia;

d) solicitantul a depus cererea de azil cît mai curînd posibil, iar eventuala întîrziere este justificată prin motive întemeiate;

e) credibilitatea generală a solicitantului a fost stabilită.

Articolul 45. Persecuţia şi vătămările grav

(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit. a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Articolul 48. Temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave

(1) La evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie sau a riscului real de a fi supus unor vătămări grave, autorităţile competente trebuie să se bazeze atît pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii ţării de origine, cît şi pe cele care s-au desfăşurat ulterior părăsirii ţării sale de origine.

(2) O temere bine întemeiată de persecuţie sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe acţiuni exercitate de solicitant după părăsirea ţării de origine, în special în cazul în care s-a stabilit că acţiunile respective constituie expresia şi continuarea convingerilor sau a orientărilor pe care le avea în ţara de origine.

Articolul 51. Cererea de azil

(1) Cererea de azil se depune personal de către străin, de îndată ce: a) s-a prezentat în punctul de trecere a frontierei de stat; b) se află pe teritoriul Republicii Moldova; c) în ţara de origine a străinului cu drept de şedere în Republica Moldova au survenit evenimente care îl determină să ceară protecţie.

Articolul 56. Analizarea motivelor invocate de solicitantul de azil

La analizarea cererii de azil, se va ţine cont:

b) de faptele relevante referitoare la ţara de origine, la momentul luării deciziei, inclusiv de legile şi regulamentele din ţara de origine şi de modalitatea în care sînt aplicate;

c) de declaraţiile şi documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informaţiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuţiei sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în ţara de origine;

d) de situaţia individuală sau de circumstanţele personale ale solicitantului: reprezintă ele persecuţie sau vătămări grave;

e) de acţiunile solicitantului, ulterioare părăsirii ţării de origine: au fost ele direcţionate exclusiv sau în principal spre crearea condiţiilor necesare depunerii cererii de azil, evaluării posibilităţii ca aceste acţiuni să conducă la persecuţie sau

la cauzarea unor vătămări grave solicitantului în cazul reîntoarcerii în ţara de origine;

Articolul 57. Colectarea informaţiilor relevante pentru soluţionarea cererii de azil

(1) Consilierul de decizie ia toate măsurile pentru colectarea informaţiilor necesare soluţionării cererii de azil.

(2) La emiterea deciziei, autoritatea competentă poate lua în considerare informaţiile oferite de ÎCNUR, rapoartele Organizaţiei Naţiunilor Unite referitoare la drepturile omului, alte informaţii.

(3) Direcţia azil şi integrare poate solicita oricărei autorităţi publice centrale sau locale orice document necesar analizei situaţiei solicitantului şi examinării cererii lui de azil, cu respectarea confidenţialităţii în sensul art.13.

(4) Direcţia azil şi integrare poate solicita expertize şi poate consulta experţi dacă este necesar în procesul decizional.

Articolul 58. Procedura de examinare a cererii de azil

(1) Examinarea cererii de azil se efectuează în cadrul procedurii de azil, în conformitate cu principiile şi cu garanţiile procedurale prevăzute de prezenta lege.

Completul judiciar menționează că, Constituția RM, la art. 19 alin. (3) prevede că, dreptul de azil se acordă şi se retrage în condiţiile legii, cu respectarea tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Instituţia azilului este, în general, abordată din două puncte de vedere distincte: al statului care acordă acest statut și al persoanelor care îl solicită.

Din punctul de vedere al statului, acordarea sau refuzul de a acorda azil reprezintă un drept suveran. Statul poate să permită intrarea şi şederea pe teritoriul său a unor străini supuşi persecuţiilor politice în statul a căror cetăţeni sunt. În acelaşi timp, statul solicitat **nu are** o obligaţie de a răspunde favorabil la o cerere de azil, **care poate fi refuzată**.

Astfel, dreptul de a aprecia în fiecare caz în parte, temeinicia cazurilor care motivează o cerere de azil aparţine exclusiv statului solicitat.

În speță, Completul judiciar reține că, la 15 aprilie 2022, Basalin Oleg a depus la Biroul de migrație și azil cerere prin care a solicitat acordarea de azil pe teritoriul Republicii Moldova (f.1-4, dosar administrativ).

Potrivit Notei de interviu întocmită la 14 iunie 2022, Basalin Oleg, a declarat că s-a născut la data de *****, este de naționalitate rus, fiind *****.

Referitor la motivul plecării din țara de origine, reclamantul/apelant a invocat că este cetățean al Federației Ruse, și a părăsit legal la 15 ianuarie 2017 Federația Rusă, în directa în Republica Moldova, fără a tranzita alte țări. A locuit pe teritoriul Republicii Moldova din anul 2017 până în prezent în baza permisului de ședere

pentru reîntregirea familiei cu mama sa, cetățeancă a Republicii Moldova. După decesul mamei sale în luna martie 2022, acesta nu a mai avut posibilitatea de a prelungi sau obține permis de ședere pe acest temei.

Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, solicitantul a declarat următoarele: acesta susține că, în țara sa de origine – Federația Rusă – viața și libertatea sa sunt puse în pericol. Potrivit declarațiilor, în perioada 2011–2016 ar fi fost urmărit de către organele de forță ale statului rus. De asemenea, afirmă că ar fi fost victima unor tentative de omor, menționând că, în opinia sa, ar fi fost otrăvit.

Solicitantul mai declară că ar fi fost în vizorul unor autorități ruse ca urmare a implicării sale în activități cu caracter politic. În anul 2010, a semnat petiția „Rusia fără Putin", organizată de oponentul politic Garry Kasparov, precum și a publicat un comentariu critic la adresa autorităților statale din Rusia.

Mai susține reclamantul că în anul 2014, ar fi semnat o petiție cu caracter anti-militar, prin care critica acțiunile Federației Ruse față de Ucraina.

De asemenea, în anul 2022, solicitantul a declarat că a semnat o nouă petiție inițiată de colaboratori științifici și jurnaliști de știință, publicată pe site-ul editurii „Troițkii Variant", precum și pe platformele partidului Iabloko și „Change.org", prin care erau condamnate acțiunile Federației Ruse față de Ucraina.

Un alt motiv invocat de solicitant este faptul că, după decesul mamei sale în luna martie 2022, acesta nu ar mai fi avut posibilitatea de a-și prelungi sau de a obține permisul de ședere pe teritoriul R. Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținînd nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Potrivit 45 din Legea privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008, (1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:

a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale,

încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;

b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).

(2) Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:

a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;

b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;

c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;

d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;

e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;

f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.

(3) Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:

a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;

c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.

Pct. 51 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că nu există o definiție universală acceptată a „persecuției”, iar diferitele tentative de a formula o astfel de definiție au avut un succes limitat. Din Articolul 33 al Convenției din 1951, se poate deduce că o amenințare a vieții sau a libertății pe motiv de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social constituie întotdeauna persecuție. Alte violări grave ale drepturile omului din aceleași motive - vor constitui, de asemenea, persecuție.

În contextul cadrului legal analizat mai sus, Completul judiciar specializat va reține că la evaluarea acestui element, autoritatea publică pîrîtă/intimată a luat în considerație declarațiile solicitantului de azil, precum că a locuit pe teritoriul Republicii Moldova din anul 2017 până în prezent în baza permisului de şedere, perfectat la cererea pentru reîntregirea familiei cu mama sa, cetăţeană a Republicii Moldovei. În luna martie mama sa a decedat, fapt care a făcut imposibilă în continuare prelungirea sau obţinerea în condiţiile legii permisului de şedere.

Totodată, declarațiile solicitantului referitoare la presupusele urmăriri din partea forțelor de securitate ale Federației Ruse au fost examinate în mod obiectiv și prin raportare la ansamblul circumstanțelor cauzei.

Acesta a susținut că pretinsele presiuni ar fi început ca urmare a semnării unor petiții cu caracter critic la adresa autorităților statale în anii 2010, 2014 și 2022. Cu toate acestea, se constată că, în pofida acestor afirmații, Basalin Oleg a continuat să locuiască pe teritoriul Federației Ruse până în anul 2017, fără a invoca impedimente concrete în exercitarea dreptului la liberă circulație, părăsind ulterior țara în mod legal.

Mai mult, faptul că în prezent desfășoară activitate profesională la distanță pentru editura științifică „Poisk", indică că acesta menține raporturi profesionale cu entități din statul de origine, element ce nu susține existența unor măsuri reale și actuale de persecuție îndreptate împotriva sa.

De altfel, potrivit *Manualul UNHCR privind proceduri şi criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenţiei de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaţilor* şi anume pct. 38 prevede că: „Elementului temere - care este o situaţie de spirit şi o condiţie subiectivă - îi este adăugat calificativul „bine întemeiat". Rezultă că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existenţă a unei stări de spirit a celui în cauză, ci şi de situaţia obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul „temeri bine întemeiate" conţine deci atât un element subiectiv cît şi unul obiectiv, iar pentru determinarea existenţei unei temeri bine întemeiate trebuie luate în consideraţie ambele elemente".

În urma analizei motivelor invocate de reclamantul/apelant, s-a constatat că situația de fapt prezentată de acesta nu întrunește elementele constitutive ale actelor de persecuție, astfel cum sunt definite de legislația națională în materie. Susținerile sale nu relevă existența unor măsuri concrete, individualizate și suficient de grave care să poată fi calificate drept acte de persecuție.

Sub același aspect, examinând motivele referitoare la părăsirea țării de origine și la solicitarea protecției internaționale, se reține că autoritatea publică pârâtă/intimată a concluzionat în mod corect că solicitantul nu a indicat nicio acțiune concretă îndreptată personal împotriva sa. În lipsa unor elemente factuale

specifice care să ateste existența unui risc real, actual și individualizat, nu poate fi reținută prezența unui pericol real pentru viața sau libertatea sa, astfel încât temerea invocată apare ca fiind una de natură generală și ipotetică.

În cadrul interviului, solicitantul a făcut referiri generale la presupuse situații de risc, însă nu a indicat fapte specifice, acte individualizate sau măsuri concrete adoptate de autorități împotriva sa. În aceste circumstanțe, declarațiile acestuia corect au fost apreciate de autoritatea publică pârâtă ca fiind vagi, lipsite de detalii esențiale și insuficient susținute prin elemente factuale care să demonstreze existența unei temeri bine întemeiate de persecuție.

În acest context, *potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind procedurile și criteriile de determinare a statutului de refugiat în baza Convenția din 1951 privind statutul refugiaților*, statutul de refugiat poate fi recunoscut și persoanei care, ca urmare a agresiunii externe, ocupației, dominației străine sau a unor evenimente care tulbură grav ordinea publică, este obligată să părăsească locul său de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu în afara țării de origine.

Or, potrivit notei de interviu, se constată că Basalin Oleg a părăsit Federația Rusă în mod legal în anul 2017, respectiv la aproximativ șase ani după momentul la care pretinsele acte de persecuție ar fi început (2011) și la un an după perioada în care acestea ar fi încetat (2016), conform propriilor declarații.

Prin urmare, elementul temporal analizat pune sub semnul întrebării existența unei temeri bine întemeiate de persecuție. În mod rezonabil, dacă o asemenea temere ar fi fost reală și actuală, solicitantul ar fi trebuit să solicite protecție internațională imediat după sosirea în Republica Moldova, și nu după o perioadă de aproximativ cinci ani de ședere legală pe teritoriul R. Moldova și doar după decăderea temeiului juridic pentru prelungirea permisului de ședere.

De asemenea, pe parcursul acestei perioade, solicitantul a avut tangență directă cu autoritățile statului, inclusiv în contextul reglementării șederii sale legale, fără a invoca existența unui risc iminent sau a unei temeri de persecuție. Această conduită este de natură să indice faptul că nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și că nu era urmărit de către acestea.

Cît privește afirmațiile apelantului precum că ar fi fost urmărit și că asupra sa ar fi avut loc tentative de omor, Completul judiciar menționează că instanța de fond corect a constat că nu au fost prezentate dovezi credibile și concludente în susținerea acestor afirmații. În ceea ce privește presupusa otrăvire, acest fapt nu este confirmat prin careva rapoarte medicale, expertize sau alte probe obiective care să ateste existența unui asemenea incident.

Instanța de apel mai reține că reclamantul a declarat că s-a adresat autorităților din Federația Rusă, inclusiv Serviciul Federal de Securitate (FSB) și organelor

procuraturii, în legătură cu pretinsele acțiuni de urmărire la care susține că ar fi fost supus astfel, demersul voluntar către autoritățile statului de origine este dificil de conciliat cu existența unei temeri reale și actuale față de aceleași autorități.

În plus, împrejurarea că Basalin Oleg a avut posibilitatea de a comunica cu instituțiile menționate din țra de origine și de a primi răspunsuri oficiale, chiar dacă apreciate de acesta ca fiind formale, indică faptul că nu era supus unor măsuri represive și nici nu era tratat ca persoană urmărită sau considerată o amenințare la adresa regimului politic. În lipsa unor elemente suplimentare care să demonstreze contrariul, această conduită este de natură să diminueze credibilitatea susținerilor privind existența unei persecuții din partea autorităților statului de origine.

La caz, Completul specializat reține că unul dintre motivele reale pentru care apelantul dorește să rămână în Republica Moldova, potrivit propriilor declarații, este faptul că deține o locuință pe teritoriul statului, iar părinții săi sunt înmormântați aici. Deși aceste considerente sunt la nivel uman pe deplin justificabile, ele țin de sfera intereselor personale private, economice și sociale și nu se circumscriu condițiilor legale pentru acordarea azilului sau a protecției internaționale.

Prin urmare, motivele invocate de către reclamantul/apelant cad sub incidența pct.62 al Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, un emigrant economic este o persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală. Dacă acesta se deplasează exclusiv din considerente economice, este un emigrant economic și nu un refugiat.

Totodată în urma examinării notei de interviu s-a constatat că, Basalin Oleg nu face parte dintr-un partid politic, nu a suferit o condamnare în țara de origine, nu a fost arestat, reținut sau judecat. Ceia ce confirmă o dată în plus faptul că, nu a fost supus unor persecuții pe motive politice conform art. 46 a Legii 270/2008 sau amenințărilor, plecând din țara de origine liber și nestingherit din alte considerente.

Generalizând cele expuse supra, Completul judiciar concluzionează că, Basalin Oleg nici în cadrul procedurii administrativă de azil, nici pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, și nici pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel nu a prezentat probe care să confirme prezența în raport cu sine a carorva acțiuni de persecuție din partea autorităților din țara de origine -Federația Rusă în adresa sa în sensul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 270/2008.

Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le

îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, la art. 10 alin.(2) prevede că: atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

În conformitate cu art. 47 din Legea nr. 270 privind azilul, Agenți de persecuție sau vătămări grave sînt: a) statul; b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului; c) agenții neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave

În sensul art.47[1] din Legea nr. 270 privind azilul, (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către: a) stat; b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin.(2). (2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci cînd agenții menționați la alin.(1) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci cînd dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci cînd solicitantul are acces la o astfel de protecție.

Potrivit pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, Agenți ai persecuției, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite de legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, într-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată.

Generalizând cele expuse supra, Completul judiciar menționează că, autoritatea publică pîrîtă/intimată și instanța de fond just au statuat că, la caz nu sunt suficiente

probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca Basalin Oleg să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin.(1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

Totodată la caz s-a analizat și posibilitatea acordării protecției umanitare în privința lui Basalin Oleg în conformitate cu art. 19 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Completul specializat reține că, protecția umanitară se acordă străinului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să obțină protecția respectivei țări.

Prin vătămări grave, în sensul Legii privind azilul în Republica Moldova, nr. 270 din 18.12.2008, se înțelege prezența uneia din următoarele situații:

a) existența unei condamnări la pedeapsă capitală sau existența pericolului execuției;

b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în țara sa de origine;

c) amenințarea gravă și individuală la viața sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violență generalizată în situații de conflict armat internațional sau intern.

Analiza vătămărilor grave de tortură sau tratamente ori pedepse inumane sau degradante – în conformitate cu Convenția împotriva torturii și altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, ratificată de Republica Moldova la data de 31.05.1998, termenul „tortură" desemnează orice act prin care se provoacă unei persoane, cu intenție, o durere sau suferințe puternice, de natură fizică sau psihică, în special cu scopul de a obține, de la această persoană sau de la o persoană terță, informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a comis sau este bănuită că l-a comis, de a o intimida sau de a face presiune asupra unei terțe persoane, sau pentru orice alt motiv bazat pe o formă de discriminare, oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau suferință sunt provocate de către un agent al autorității publice sau orice altă persoană care acționează cu titlu oficial, sau la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor asemenea persoane.

În acest context, reieșind din suportul probator administrat la caz, nu rezultă că Basalin Oleg ar fi fost supus unor astfel de tratamente, el părăsind țara de origine, din alte considerente.

Completul judiciar reține că, existența unui conflict armat internațional între Federația Rusă și Ucraina este un fapt notoriu, confirmat de multiple surse internaționale. Cu toate acestea, pentru acordarea protecției subsidiare în temeiul riscului de violență generalizată, este necesar să se demonstreze că persoana solicitantă, în cazul returnării în țara de origine, ar fi expusă unui risc real, actual și individual de a suferi vătămări grave, ca urmare a unui nivel ridicat al violenței . Or, din informațiile și rapoartele publice analizate nu rezultă că pe întreg teritoriul Federația Rusă s-ar manifesta un conflict armat intern sau o situație de violență generalizată de o asemenea intensitate încât orice civil, prin simpla prezență pe teritoriul statului, să fie expus unui risc serios și individual de atingere gravă adusă vieții sau integrității corporale.

Potrivit art. 19 din Legea nr.270/2008, protecția umanitară se acordă străinului care nu întrunește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat, dar în a cărui privință există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara de origine, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la art. 45 alin. (3).

La caz Basalin Oleg era obligată să demonstreze prin probe pertinente și convingătoare că viața sa în caz de reîntoarcere în țara de origine, se află în pericol. Totodată apelantul nu a invocat careva argumente sau probe veridice care să demonstreze că la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

Drept urmare, autoritatea publică pîrîtă/intimată just a statuat că Basalin Oleg nu întrunește condițiile necesare pentru recunoașterea statului de refugiat conform art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270/2008.

Pornind de la analiza circumstanțelor de fapt și de drept relevante cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, instanța de fond întemeiat a respins pretențiile reclamantului cu privire la ilegalitatea deciziei Direcției azil și integrare nr. *****din 01.11.2022 cu privire la respingerea cererii de azil și respectiv corect a respins acțiunea cu privire la obligarea la acordarea unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar concluzionează că, argumentele expuse de către Basalin Oleg în cererea de apel sunt lipsite de

substanță juridică obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul judiciar notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Analizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru concluzionează a respinge apelul declarat de Basalin Oleg şi a menţine hotărârea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 04 martie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Basalin Oleg, ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei ***** (sediul Centru) din 04 martie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela